

1 Maart 1920.

No. 5.

25e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Gij zult geen valsche getulgenis spreken tegen uwen naaste.

Negende Gebod.

ANTI-MORMOONSCH E LEUGENS WEERLEGD.

Leidende Burgers vereenigen zich de lastercampagne tegen te gaan.
*Protesten van den Gouverneur van Utah, de Salt Lake Commercial Club
en de toonaangevende Niet-Mormoonsche Kerken.*

De conferentie van de „World's Christian Citizenship”, onlangs gehouden te Pittsburgh, Penn., wijdde het grootste deel der twee vergaderingen op Woensdag 12 November aan, wat was aangekondigd als een „Conferentie over Mormonisme”. Eenige uitstekende redevoeringen werden gehouden in de andere zittingen van de conferentie, maar de voortzetting op den vermelden dag pleit niet ten gunste van het meerendeel der deelnemers. Het was te begrijpen dat in overeenstemming met de aankondiging, er verwoede aanvallen zouden worden gedaan op het „Mormonisme”, doch het mocht worden verwacht dat een conferentie van Christelijke mannen en vrouwen, meer gevoel voor rechtvaardigheid zou toonen, zich zou gedragen op een manier overeenkomstig hunne roepingen. Er waren tegenwoordig als officieele afgevaardigden van den Staat Utah (door aanwijzing van den gouverneur) en van Salt Lake City (door aanwijzing van den burgemeester): Dr. James E. Talmage, Majoor Wesley E. King en Geo. W. McCune.

De morgenvergadering werd geopend door Mrs. George W. Englar, als presidente. Mrs. Theodore Cory, een welbekende Engelsche novellen-schrijfster, schrijvende onder het pseudoniem van „Winifred Graham”, die jaren geleden sensatie-novellen schreef over „Mormonisme”, was de eerste spreekster. Zij las het verslag voor van de „World's Commission on Mormonism”. Zij zeide dat Mormonisme een „bedreiging” was en voegde er aan toe dat het „onheil” ook in Engeland wortel schoot. Zij viel het recht aan van Senator Reed Smoot, zitting te hebben in den Senaat der Vereenigde Staten en beval aan dat bij den Directeur Generaal van het Postwezen moest worden aangedrongen tot uitsluiten van Mormoonsche boeken en literatuur van de mail.

William E. La Rue, van Rochester, New-York, op het officiële program vermeld als een schrijver en vroegeren Mormon, besprak „de geschiedenis en taktiek van Mormoonsche propaganda”. Hij sprak

van zijn vroeger leven als een lid van de Mormoonsche Kerk en hoe hij het geloof der Kerk had verloochend en een tegenstander was geworden.

Mr. La Rue was nooit een lid van de Mormoonsche Kerk.

Als Mr. La Rue gevraagd werd tot welke vertakking of wijk van de Mormoonsche Kerk, — of om de juiste naam te noemen, de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, — hij lid was geweest, bekende hij nooit een lid van die Kerk te zijn geweest. Naar aanleiding van Mr. La Rue's opmerkingen, vroeg Dr. James E. Talmage, van den Raad der Twaalven, van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, gehoor, teneinde de beweringen van de voorgaande sprekers te weerleggen. Hij werd echter onmiddellijk uitgefloten. Later evenwel werd hem door stemming toegestaan te spreken.

Rev. Dr. James E. Martin, super-intendant van de „National Reform Association”, verklaarde dat de conferentie niet kon worden beschouwd als een open forum, hij vond niet dat Dr. Talmage een gelegenheid tot spreken kon eischen, doch hij zeide dat hem het voorrecht van te spreken kon worden verleend als „een bijzondere gunst.”

Dr. Talmage zeide dat hij toestemming vroeg te mogen spreken, niet als „een bijzondere gunst” doch als een recht.

Afkeurend gemompel werd nu in alle deelen van de zaal gehoord en een voorstel werd gedaan hem het recht van spreken te weigeren. Hierover werd een hevige discussie gevoerd.

Dr. Martin verzocht Dr. Talmage gehoor te geven. „Maar wij moeten volhouden, dat hij geen recht uitoefent, doch een hoffelijkheid van de conferentie ontvangt.”

Na een voorstel gedaan door Austin J. Ricker, van New-Castle, Penn., werd Dr. Talmage vergunning gegeven vragen te beantwoorden en een brief voor te lezen, geteekend door Harden Bennion, Acting Governor, van den Staat Utah.

Onderstaand vindt men een afschrift van Goeverneur Bennion's brief

Staat Utah, Salt Lake City.

3 November 1919.

Waarde Dr. Talmage,

Zekere persverslagen, berekend blaam te werpen op een Kerk, waartoe een meerderheid van de burgers van Utah behooren, trokken mijn aandacht. Persoonlijke en officiële kennis hebbend van het tegendeel, loochten ik ten sterkste, in het bijzonder en in het algemeen, deze onwettige en schandaaleuze beweringen.

Onder de onjuiste en misleidende verslagen is de bewering, dat als een resultaat van zendelingen-propaganda, geleid door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, gewoonlijk genoemd de „Mormoonsche Kerk”, talrijke vrouwen en meisjes naar Utah zijn gebracht van andere Staten en vreemde landen voor onzedelijke doeleinden, als bijwijven, maitresses en prostituées.

Zulke beweringen zijn totaal ongegrond en vals. De wetten van Utah zijn uitgebreid voor het tegenaan van het plegen van bygamie en polygamie of schijnhuwelijken en tegen alle vormen van sexueele ondeugden; en geen toestand van deze soort kan bestaan zonder mijn officieel medeweten en er bestaat geene.

Een ander onjuist bericht is, dat de Mormoonsche Kerk contrôle uitoefent over het politieke lot van Utah en andere Staten. Individueele en partijvrijheid in politieke handelingen is even werkelijk in Utah als in eenig ander deel van ons land en onze Mormoonsche burgers zijn onovertroffen in getrouwheid aan het Gouvernement en instellingen van Staat en Land. Ik betreur de lasteringen tegen de eer, deugd, trouwheid, en sociale rechtschapenheid van Utah's burgerschap, als te zijn *volmaakt valsch, lasterlijk en verdorven.*

Hoogachtend,

(w. g.) HARDEN BENNION,
waarn. Gouverneur.

Dr. James E. Talmage, 304 First Avenue,
Salt Lake City, Utah.

Afschrift telegram van den Gouverneur van Utah:

„New-York, 10 November.

„Dr. Talmage, Fort Pitt Hotel, Pittsburgh, Penn.

„Ik steun ten volle den brief aan U van 3 Nov. van waarn. gouverneur Bennion.”

Gouverneur SIMON BAMBERGER.”

Gedurende het voorlezen van den brief waren er herhaaldelijk interrupties en gejuuw, doch Dr. Talmage ging onverstoord voort den brief te lezen.

Rev. Dr. A. W. Wishart, Grand Rapids, Michigan, wijzende op de behandeling, welke Dr. Talmage moest verduren, merkte op: „Wij maken een treurig figuur.”

Het middaguur kwam zonder dat er veel gelegenheid was tot vragen of opmerkingen.

De Conferentie erkent de Heiligen der Laatste Dagen niet als Christenen

Bij de opening der middagzitting was Dr. Talmage weer het recht tot spreken ontzegd, op grond dat deze conferentie een „Christelijke” was en dus alleen Christenen het recht hadden te spreken. John C. Acheson, president van het „Pennsylvania College for Women”, die presideerde, drong er op aan Dr. Talmage gehoor te geven. Aldus werd hem toegestaan vijf minuten te spreken.

Dr. Talmage gaf een algemeen verslag van de leerstelling der Mormoonsche Kerk, met een absolute ontkenning van polygamie, hetwelk hij noemde een „bangmakerij van 25 jaar”, alsook de bewering, dat meisjes, beïnvloed door Mormoonsche ouderlingen, van Engeland naar Utah emigreeren.

Dr. James A. Francis, van Los Angeles, Calif., werd dan vijf minuten gegeven voor beantwoording.

Mrs. Lulu Loveland Shepard, Salt Lake City, Utah, hield een toespraak over „Het Mormoonsche gevaar”, Mormonisme beschrijvende als een der „monsterachtigheden dezer eeuw”; zij ging voort de roeping van Joseph Smith als eerste profeet en stichter der Kerk belachelijk te maken.

Henry Peel, Liverpool, Engeland, aangekondigd als een „welbekend hervormer”, sprak over „bestrijding van het maken van Mormoonsche bekeerlingen”. Hij verklaarde dat honderden van meisjes wachtend waren aan de andere zijde, om naar hier te komen als bekeerlingen

van het Mormonisme, zoo spoedig als de beperkingen tegen het overgaan van de Atlantische zee voor jonge vrouwen, door het Britsche gouvernement zijn opgeheven.

Majoor Wesley E. King, een niet-Mormoon, officieel gedelegeerde van den Staat Utah, die verlof vroeg te worden gehoord, werd tien minuten gegeven om twee brieven voor te lezen, waarvan een geteekend door de toonaangevende niet-Mormoonsche Kerken van Salt Lake City en den andere door de „Board of Governors of the Commercial Club” van Salt Lake City. De verschijning van Majoor King, was het signaal van kreten als „schande!” en „hij moest beter weten!” Onder al die herhaalde interrupties en onder groote wanorde las hij de volgende brieven voor:

Weerlegging door de „Board of Governors of the Commercial Club” van Salt Lake City.

4 November 1919.

De aandacht van de „Salt Lake Commercial Club” werd gevestigd op de verschijning in de couranten van de Vereenigde Staten van een „syndicate article”, gedateerd Londen, Engeland en op sommige plaatsen „19 October”, van de hand van zekere, zich voorgevende te zijn, George Selten, schrijver van de Engelsche Metropolis, hetwelk verdorven is, onbestaanbaar en zeer faâg in zijn beweringen tegen de Mormoonsche Kerk.

Dit artikel, wijd verspreid door de Vereenigde Staten, bevat aanhalingen, ontleend aan zekere Winifred Graham, naar wie het artikel verwijst als novelliste, waarvan eenige luiden als volgt:

„Wat doet het Mormonisme in Engeland? Zooals in Amerika werkt het in het geheim en bekommert zich niet om de wetten in beide landen. Op het oogenblik hebben de Kerkouderlingen 1200 meisjes gereed voor verscheping naar Utah. De Mormoonsche Kerk betaalt de reis en biedt uitstekende loonen, doch als zij de vrouwen over hebben, gebruiken zij hen naar believen. De oorlog gaf de Mormoonsche ouderlingen de beste gelegenheid voor het maken van proselieten. Door afwezigheid van het manvolk en door den dood van duizende soldaten, vielen de vrouwen der armere klassen als een gemakkelijke prooi.

Geheime vergaderingen werden gehouden in huizen, die de nabuurschap aantrok, doch die de achterdocht niet opwekte. Ieder meisje wordt gedoopt. Daarna zwijgen zij over polygamie, doch worden zij of vrouwen van polygamisten of slaven der Mormoonsche Kerk. Nu en dan hooren wij van meisjes, die slaven zijn op Mormoonsche boerderijen.”

De „Commercial Club van Salt Lake City, Utah,” behoorlijk gemachtigd door de „Board of Governors”, heeft kennis genomen van de verslagen, *dewelke zij brandmerkt als zijnde verdorven, en zoo volmaakt onbestaanbaar, dat zij zichzelf weerleggen, zij zijn schandelijk, verderfelijk en onwaar.*

De „Commercial Club”, consequent in haar handelingen vanaf den tijd van haar organisatie, volhardt in haar beschouwing van de belangen van den Staat en is bevoegd door hare kennis van zaken, *deze sensationeele berichten als volkomen leugenachtig te kenmerken.*

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, genoemd *de Mormoonsche Kerk, werkt in harmonie met andere instellingen in Utah, kerkelijk zoowel als civil,*

voor het instand houden van den hoogst mogelijken zedelijken standaard en heeft in deze richting een bewijdenswaardig record gemaakt, alsook in patriotische gezindheid ten opzichte van het land. Deze „Commercial Club” ontkend en veroordeelt ten sterkste de circuleerende leugens over Mormoonsche inmenging in Staats of Nationale politiek. Het Mormoonsche volk maakt gebruik van zijn politieke rechten en bezit geen vooroordeel tegen hun stadgenooten die niet van hun geloof zijn; en deze „club” verklaart zonder aarzelen, dat de geschiedenis, bewerende dat de Mormonen gezag uitoefenen op politieke partijen in dezen Staat of elders, slechts mythen zijn en fabelen, zelfs zonder een zweem van bestaanbaarheid, welke hun herhaling van tijd tot tijd wettigen.

Was geteekend:

Lester D. Freed, President der Commercial Club.
 John C. Cutler, gewezen gouverneur van Utah.
 W. S. McCornick, Pres. McCornick & Co., Bankiers.
 J. E. Frick, Rechter van het Hooggerechtshof van Utah.
 A. J. Weber, Rechter van het Hooggerechtshof van Utah.
 E. E. Corfman, Rechter van het Hooggerechtshof van Utah.
 Samuel R. Thurman, Rechter van het Hooggerechtshof van Utah.
 W. W. Armstrong, U. S. Voedsel-administrateur van Utah.
 Lew. H. Harding, Secretaris Rotary-Club.
 James W. Collins, President Rotary-Club.

Verslag door toonaangevende Niet-Mormoonsche Kerken.

Salt Lake City, Utah, 8 November 1919.

Aan de „Commercial Club” van
 Salt Lake City.

Mijne Heeren,

Onze aandacht werd bepaald bij zekere berichten alom circuleerend door middel van Amerikaansche couranten, van de hand van Winifred Graham, een Engelsche novellenschrijfster, bewerende dat de gewoonlijk genoemde „Mormoonsche Kerk” nog steeds polygamie leeft en honderden van jonge vrouwen en meisjes naar den Staat Utah zendt, om hen te bezigen als vrouwen voor polygamisten of te worden behandeld als blanke slavinnen of slavenwerk te verrichten op boerderijen, welke tot de Mormoonsche Kerk behooren, verklaren wij, geestelijken, kerken hebbende in Salt Lake City, het volgende:

Dat wij, hier jaren geestelijken geweest zijnde, volkomen bekend zijn met de bestaande toestanden, weten dat de Mormoonsche Kerk een zendingenkerk is en zich bezig houdt met het maken van bekeerlingen onder de Christenen van Europa, de Vereenigde Staten en andere landen, *doch eerlijkheid dwingt ons de gepubliceerde berichten te ontkennen, daar wij overtuigd zijn, dat zij volkomen onwaar zijn.*

Polygamie is hier door de wet teniet gedaan en wij gegelooft, dat deze instelling uitsterft.

Wat betreft het bericht dat de Mormoonsche Kerk jonge vrouwen en meisjes naar Utah zendt met het doel hen voor polygamie te gebruiken of als blanke slavinnen of als industrie-slaven, *gelooven wij dat deze aanklacht ongegrond is.*

De Evangelische Kerken van Utah zijn even sterke tegen-

standers van polygamie als ooit geweest, doch zijn overtuigd dat het hier tot het verleden behoort.

- Ds. Peter A. Simpkin, Phillips Congregatie Kerk.
 „ J. Sherman Wallace, Immanuel Baptisten Kerk.
 „ Cherster A. Snyder, Centrale Christelijke Kerk.
 „ Wm. W. Fleetwood, St. Markus Episc. Cathedraal.
 „ James H. Williams, Eerste Methodisten Episc. Kerk.
 „ Geo. E. Davies, Eerste Presbyteriaansche Kerk.

In zijn verslag van Woensdag van de „World's Christian Conference” schrijft de *Pittsburg Gazette Times* van 13 November:

„De namiddag-vergadering eindigde in een tumult, de mannen en vrouwen afgevaardigden jowude en schreeuwde verwenschingen tegen Dr. James E. Talmage, van den Raad der Twaalven, een autoriteit van de Mormoonsche Kerk, die moedig alle beweringen geuit tegen zijn Kerk, ontkende. Dr. Talmage werd begeleid door Wesley E. King, geaccrediteerd vertegenwoordiger van den Gouverneur van Utah, den burgemeester van Salt Lake City, de „Rotary and Commercial Clubs” van Salt Lake City en de industrie van Utah. Ook hij werd steeds uitgefloten en hem het recht ontnomen te worden gehoord.”

Een opgewonden afgevaardigde, maakte met grooten nadruk, in het gezicht van Utah's vertegenwoordiger, de verbluffende verklaring: „Wij willen u doen begrijpen, dat wij van de toestanden in Utah meer weten dan uw volk dat daar leeft.”

Het volgende artikel verscheen in de „*Pittsburg Leader*” van 21 November:

„Majoor Wesley E. King verklaart zijn tegenwoordigheid op de „World's Christian Citizenship”-conferentie. Bewerende dat hij niet in staat was zijn zending aan de „World's Christian Citizenship”-conferentie voor te leggen, toen het onderwerp „Mormonisme” in beschouwing was in de Syrie Moskee, gisteren, heeft majoor W. E. King, de *Leader* verzocht een verslag te willen maken voor het volk van Pittsburg, betreffende zijn tegenwoordigheid in de stad.

Majoor King verklaart dat ongegronde verspreide berichten, schadelijk zijn voor Utah en Salt Lake City en dat om deze reden hij hier gezonden was door de „Commercial Club” van Salt Lake City, teneinde deze geruchten tegen te spreken. Hij is geen Mormon. Maj. King zeide: „Ik kwam naar Pittsburg om het niet-Mormoonsche volk van Utah te vertegenwoordigen, de Commercial Club”, hetwelk een groot lichaam is, de Rotary Club van 200 leden en de zakenbelanger der stad in het algemeen. Ik verdedig de Mormoonsche Kerk niet, noch hare leerstelling of praktijk. Wij, niet-Mormonen, beschouwen Mormonisme niet als een bedreiging voor de welvaart van de natie en wij gelooven dat de verachtelijke en onuxare verslagen op de vergadering in de Syrie Moskee van Woensdag, de Mormoonsche Kerk geen nadeel berokkent, doch de Staat Utah onmetelijk kwetst.

De besproken vragen en de gemaakte verslagen zijn eigenaardig ten opzichte van de ambtenaren der Vereenigde Staten en het volk van Utah. Wij weten hoe de zaak te behandelen en dat doen wij goed. *Polygamie is een voorbijgaande zaak en wij gelooven niet, da er eenige grond is voor belangrijke beschouwingen.*

Ik ben driemaal in het leger geweest in dienst van mijn land op vreemden bodem, heb meer dan eens op mijn hoofd en huid moeten passen, doch was nooit zoo schandelijk behandeld en met zoo weinig billijkheid als in de Syrie Moskee gisteren. Om een discussie te beantwoorden, die den heelen dag had geduurd, gaf men mij *tien* minuten, na een zeer onheusche en vooringenomen introductie, waarin de verslagen gelezen moesten worden, mij toegezonden door zes der leidende geestelijken van Salt Lake en de Salt Lake Commercial Club en waarin de *grootte lijst leugens moest worden beantwoord*, welke een schrijfster, twee hervormers van beroep, en twee opgewonden heeren van over den Oceaan, hadden losgelaten op het eensgezinde auditorium dien dag. Het nam negen minuten de verslagen te lezen. De voorzitter stond aan mijn zijde, het horloge in zijn hand en kondigde aan, dat ik nog een minuut over had. Voordat deze minuut voorbij was, werd ik uitgejouwd, omreden mijn verslagen vermeldden, dat *van alle menschen, die ik ooit had ontmoet, de Mormonen even zedelijk, even matig, even eerlijk en even eerbijbaar in hunne handelingen waren en even goede bureu als ieder ander*. Hierna onderging ik een kruisverhoor door een van de hervormers en werd ruw behandeld, zooals duwen en stooten, beschimpingen en hoon-gelach van de geestelijken.

Toen de brief van de toonaangevende niet-Mormoonsche Kerken van Salt Lake City was voorgelezen, hoorde men kreten als „U hebt de handteekeningen vergeten”. Een Utah afgevaardigde antwoordde, dat zij de namen en adressen van hen die geteekend hadden, konden krijgen en de zaak voor zich zelf onderzoeken.

Het volgende uitknipsel, uit de „Deseret News”, Salt Lake City, van 15 November, vermeldt hun telegram van onderzoek en het ontvangen antwoord:

Conferentie telegrammen tot bevestiging van herderlijk schrijven.

De aanval, gemaakt op „Christian Citizenship”-conferentie, nu gehouden te Pittsburgh, Penn., op de „Mormonen”, in den vorm van beweringen van het voortzetten van polygamie, begint terug te slaan op hen, die hem maakten. De voorzitter der conferentie, James S. Martin, telegrafeerde Donderdag aan Rev. Dr. George E. Davies van de Eerste Presbyteriaansche Kerk, dit telegram van onderzoek:

„Is het waar, dat gij en andere geestelijken in Salt Lake City een stuk geteekend hebben, gebracht door W. E. King van Salt Lake City, aan de „World's Christian Citizenship”-conferentie nu gehouden, met de bedoeling dat zij geloof, dat polygamie uitsterft in Utah? Indien zoo, wanneer begon het einde en hoelang bestond het? Deze conferentie ver-tegenwoordigt 40 naties, begeert een telegrafisch antwoord voor onze kosten.”

Hierop antwoordde Dr. Davies:

De mededeelingen van geestelijken betreffende invoer van meisjes door de Mormoonsche Kerk voor polygamie-doeleinden of blanke slavinnenhandel, geadresseerd aan de Salt Lake Commercial Club zijn authentiek. Over polygamie wordt door de Mormoonsche Kerk zelfs niet gezinspeeld. Polygamie begon te sterven den dag, dat zij werd geboren.”

Ter verdediging van de Heiligen der Laatste Dagen.
(Overgenomen uit de *Improvement Era*.)

[Als voorbereiding van de Pittsburgh, Pennsylvania, „World's Christian Citizenship Conference”, gehouden in het eerste gedeelte van November l.l., werden circulaire's rondgezonden en gedrukt in vele nieuwsbladen van de Vereenigde Staten, geschreven door eene Engelsche novellenschrijfster, Winifred Graham, en gedateerd 21 October, bevattende valsche beschuldigingen tegen Utah en de Heiligen der Laatste Dagen. De Commercial Rotary-Clubs en andere dergelijke organisaties in Salt Lake City verzetten zich tegen deze valsche practijken en zonden hun protesten in bij Senator Reed Smoot, met het verzoek de aandacht van den Senaat der Vereenigde Staten op deze zaak te willen vestigen. Dit werd door hem gedaan op 10 November l.l. en het is ons aangenaam zijn rede en de bewijsstukken in hun geheel in de *Era* op te nemen, overgenomen uit het *Congressional Record* van 11 November l.l., alsmede de prachtige verdediging van de Heiligen der Laatste Dagen door Senator Henry F. Ashurst, van Arizona, Senator Charles S. Thomas van Colorado en Senator Charles B. Henderson van Nevada. Het is ongetwijfeld de eerste ongevraagde verdediging van de Heiligen der Laatste Dagen, ooit in de Senaat der Vereenigde Staten voorgekomen, en niet ten onrechte. Een menigte bewoners van het Westen zijn deze Senaatsleden dankbaar voor de waarheden, door hen ter gelegener tijd en plaats bekend gemaakt. — *Uitgevers*.]

Door Senator Smoot van Utah.

Mr. Smoot. Mijnheer de President, ik zal niet meer dan 15 minuten innemen van den tijd des Senaats.

Voor meer dan 16 jaren heb ik geen aandacht geschonken aan de valsche en boosaardige berichten en verslagen in de nieuwsbladen, geschreven tegen de zoogenaamde „Mormoonsche” Kerk. De eenigste verontschuldiging, welke ik kan aanvoeren voor het feit, dat ik dit nu wel doe, is, dat ik een request ontving van leden van een aantal der voornaamste vereenigingen van de staat Utah, teneinde de aandacht van den Senaat en het land te vestigen op zekere valsche berichten, voorkomende in verschillende nieuwsbladen in de Vereenigde Staten.

Ten eerste vraag ik de aandacht voor een artikel, dat verscheen in de *New-York World* van 22 October, onder datum van 21 October. Dit zelfde artikel was gepubliceerd in vele andere nieuwsbladen in de Vereenigde Staten. Het luidt als volgt:

Meisjes, Mormoonsche bekeerlingen, wenschen Engeland te verlaten. — 1200 van hen, zegt de schrijfster, hebben passpoorten aangevraagd, zoodat zij naar Utah kunnen vertrekken.

London, 21 October.

Winifred Graham, de welbekende Engelsche schrijfster, welke zeer veel gedaan heeft om het Mormonisme in dit land aan de kaak te stellen, berichtte heden aan de *World*-correspondent, dat ten volle 1200 Engelsche meisjes door Mormoonsche propagandisten overreed zijn geworden om van hier naar Utah te vertrekken. „Gedurende den oorlog”, zeide zij, „maakten de Mormonen groote opgang in het Vereenigd Koninkrijk. Ik hoop dat de Amerikaansche auto-

riteiten het vertrek van deze meisjes naar Amerika zullen verhinderen. Van betrouwbare zijde vernam ik, dat 1200 van hen verlangend zijn om onmiddellijk af te varen. Nog slechts een week geleden stond een van hen voor een politierechtbank, wegens het vervalschen van een paspoort, in haar pogingen om naar Utah te gaan."

Winifred Graham is de schrijversnaam van Mevr. Theodore Cory. Zij vaart af met het stoomschip *Baltic* op 29 October e.k., als Britsche afgevaardigde voor het „World Citizenship Congress" te Pittsburgh, dat 9 November begint. Zij zal spreken over het Mormonisme. Haar anti-Mormonwerk hier, zegt zij, heeft veroorzaakt dat zij in 't oog gehouden en bedreigd wordt door de Mormonen. De Consuls van de Vereenigde Staten zijn op hun hoede voor elke Mormoonsche bekeerling. In verband met de strenge paspoort-voorschriften is er maar weinig kans dat een van deze Engelsche meisjes gelegenheid zal hebben zich in te schepen. Sommige van de meisjes, aan wie onlangs een paspoort-visum geweigerd werd, stonden onder verdenking Mormoonsche bekeerlingen te zijn.

Mijnheer de President, ik dacht dat de tijd gekomen was, waarin de nieuwsbladen van het land zouden ophouden zulke laaghartige onzin te publiceeren. Hoe gemakkelijk is het voor elke courant een vertegenwoordiger te zenden naar het Immigratie-Bureau, om daar het juiste aantal der immigranten te verkrijgen, welke de Vereenigde Staten binnenkwamen met bestemming naar Utah, gedurende elk jaar in het verleden; en ook te informeeren naar belijdenis en beroep van de immigranten en de verschillende classificaties, als verstrekt door het departement. Indien een blad door zoo te handelen de waarheid wenscht te publiceeren, zal het nimmer zulke onzinnige berichten opnemen, als ik juist heb voorgelezen.

Ik ging naar het departement, nadat mijn aandacht was getrokken door het nieuwsblad-artikel en vroeg om een opgaaf van het aantal der immigranten, dat naar Utah was gegaan gedurende de jaren 1917, 1918 en 1919. De statistieke gegevens, genomen van het jaarlijks rapport van den Commissioner General of Immigration, geven sommige belangrijke feiten. Ik heb de staat Utah genomen in vergelijking met den staat Colorado en het volgende is het resultaat.

Beroepen.	Utah.			Colorado.		
	1917	1918	1919	1917	1918	1919
Doctoren, Juristen enz. . .	6	8	(*)	33	19	(*)
Geschoolde werklieden . . .	96	49	(*)	98	43	(*)
Verskillende beroepen . . .	501	202	(*)	448	185	(*)
Zonder beroep (inbegrepen vrouwen en kinderen) . .	362	254	(*)	398	326	(*)
Totaal aantal immigranten .	965	513	588	977	573	738
Totaal immigranten van Engeland	118	48	(*)	136	56	(*)

(*) Statistiek nog niet samengesteld.

De bovenstaande tabel toont aan, dat het aantal immigranten zonder

beroep, waarbij vrouwen en kinderen inbegrepen zijn, percentsgewijze voor Utah kleiner was dan voor Colorado.

Zij toont eveneens aan dat het totaal Engelsche immigranten voor beide staten percentsgewijze ongeveer hetzelfde is.

Mijnheer de President, de Commercial Club van Salt Lake City, de voornaamste handelsvereniging van den Staat Utah, dit gemeene artikel tegen de „Mormoonsche” Kerk, gepubliceerd in de gansche Vereenigde Staten, gelezen hebbende, gaf de volgende verklaring uit, gedateerd 4 November 1919, en getiteld: „Weerlegging door de Board of Governors of the Commercial Club van Salt Lake City”, dat ik wensch voor te lezen, als volgt:

(Hier las Senator Smoot de Weerlegging voor, gevonden op blz. 68 van dit nummer.)

Mijnheer de President, ik protesteer tegen het eerlooze artikel in de pers, dat gepubliceerd is in het gansche land, als een schreeuwende voorloopige aankondiging van de onwaarheden, welke eene Engelsche schrijfster van verdichtselen, ons hier is komen vertellen. De Kerk heeft niets te verbergen. Ik wensch het volk van de Vereenigde Staten te doen weten, dat, wat polygamie aangaat, deze uitgeroeid is, en lasteraars zullen een ander stokpaardje moeten zoeken om op te rijden.

Alles wat ik verlang is dat de „Mormoonsche” Kerk geoordeeld zal worden naar de vruchten, welke de boom afwerpt. Niemand kan het record, door dit volk gedurende den wereld-oorlog gemaakt, onderzoeken en niet tot de conclusie komen, dat er *geen meer getrouw volk op aarde leeft*. Geen aanspraak werd op hen gemaakt, zonder een onmiddellijk antwoord, en niet alleen voor het gevraagde bedrag, maar in bijna alle gevallen voor het dubbele. Zij leverde niet alleen het vereischte aantal soldaten, maar somtijds 100 of 200 percent meer.

Mijnheer de President, ik zou de tijd van den Senaat niet in beslag genomen hebben, om deze korte verklaring te geven, indien ik daartoe niet ware aangezocht. De onderteekenaars van de „Weerlegging” zijn voor drie-vierde niet-leden van de „Mormoonsche” Kerk, en zij zijn de leidende handelsmannen van den Staat. Het schijnt mij toe dat het volk van Amerika nu den waren toestand behoort te weten, en indien de *New-York World* of de *New-York American* verlangt de waarheid omtrent het Mormoonsche volk te leeren kennen, ben ik gaarne bereid alle onkosten te vergoeden, welke door een correspondent van die bladen zal worden gemaakt, wanneer van hen verlangd wordt een eerlijk onderzoek in te stellen.

Ik ben een Senator der Vereenigde Staten. Ik vertegenwoordig als zoodanig de gansche bevolking van Utah, en niet alleen een zekere godsdienst. Ik heb mij nimmer geroepen gevoeld de „Mormoonsche” Kerk te verdedigen tegen laaghartige aanvallen, omdat ik gevoelde dat vroeg of laat de waarheid door het gansche volk begrepen zal worden. Ik maak deze verklaring niet als een vertegenwoordiger van de „Mormoonsche” Kerk, doch in mijn kwaliteit als Senator van de Vereenigde Staten.

De „Mormoonsche” Kerk is gedurende het verleden altijd in een valsch licht voorgesteld, doch met vertrouwen zie ik den dag tegemoet, waarop het „Mormoonsche” volk gekend zal worden zooals het in werkelijkheid is en niet zooals het wordt voorgesteld.

Door Senator Ashurst, van Arizona.

Mr. Ashurst. Mijnheer de President, ik verheug mij ten zeerste

over het feit, dat de Senator van Utah, Mr. Smoot, gesproken heeft zooals hij deed. Het was tijd voor zulk een toespraak. Een onovertroffen punddichter zeide, dat wanneer „een leugen of een valsch alarm de rondte doet, het bijna onmogelijk is haar te achterhalen;” en daarom geloof ik dat de Senator zijn land een dienst bewezen heeft door deze schandelijke laster aan den kaak te stellen, die op zoo groote schaal tegen zoovele waardige menschen gepubliceerd is geworden.

Toen ik het artikel las, gevoelde ik mij beledigd, omreden er in Arizona een groot aantal „Mormonen” leeft, of beter gezegd, menschen die leden zijn van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; en ik zou ontrouw zijn aan het beginsel van eerlijk spel, dat ik altijd getracht heb voor te staan, indien ik bij deze gelegenheid over dit onderwerp zweeg.

Het kan waar zijn dat ik niet ten volle meega met de theologie van de „Mormoonsche” Kerk, doch Mijnheer de President, de eerste kerk welk ik ooit bezocht, was een „Mormoonsche” Kerk. Toen er binnen de 100 mijlen afstand van de eenzame frontierhut, waar mijne ouders leefden, geen andere kerk bestond, hebben wij troost en verkwikking gevonden door het bezoeken van een „Mormoonsche” Kerk, gelegen op negen mijlen afstand. Onze naaste, inderdaad onze eenigste bureu voor jaren, waren Mormonen. *Beter bureu heeft geen pionier ooit gehad.* Ik ben trotsch op het Mormoonsche volk. Ik ben trotsch op de vriendschap welke ik voor hen gevoel, en welke ik geloof dat zij voor mij koesteren. En waar, zooals ik tevoren zeide, ik het niet geheel en al eens ben met hunne theologie, zoo ben ik toch in staat om hier, in de Senaat van de Vereenigde Staten, te zeggen, dat hunne kerk in mijn Staat vele gemoederen verheven en vele harten gelouterd heeft.

Als pioniers in een nieuw gewest, zijn de Mormonen ongeëvenaard, Zij zijn sober, ijverig, spaarzaam en eerlijk. Zij zijn voortreffelijk in het opbouwen van den Staat en wanneer een oproep verscheen om een volk te noemen dat het allerspoedigst een woestijn of wildernis in prachtige velden en boerderijen zou kunnen herschapen, zou ik zonder aarzelen onmiddellijk het Mormoonsche volk kiezen. In vele plaatsen, waar eens de cactus haar doornige armen in de koperkleurige, smoorheete lucht omhoog stak, heeft de Mormoonsche industrie tempelen, hospitalen, tehuizen, fabrieken en scholen opgericht.

Bovendien nimmer zag ik een opstandeling onder de Mormonen; doch ik heb, in sommige provinciale gerechtshoven in mijn staat, ontevredene, luie en vadsige menschen gehoord, welke niet tot de „Mormoonsche” Kerk behoorden, zittend op de stoep van het gerechtshof, vloekende het Gouvernement en den President, terwijl de Mormoonsche burgers hetzelfde gebouw binnengingen om zonder tegenzin hunne belastingen te voldoen.

Mr. Owen. Mijnheer de President.

Mr. Ashurst. Ik wacht op een vraag.

Mr. Owen. Ik zou den Senator willen vragen of het niet een beginsel is van de Mormonen om nijverheid en vlijt te leeren en te prediken?

Mr. Ashurst. Ik ben in staat te verklaren dat nijverheid en vlijt de hoeksteen zijn van de „Mormoonsche” Kerk. Eerbied voor autoriteit is een der leerstellingen van de „Mormoonsche” Kerk. We

hebben in deze voor de Republiek moeilijke tijden behoefte aan meerdere zulke burgers, en wederom, ik zou elk beginsel van rechtvaardigheid en elk gevoel van dankbaarheid geweld moeten aandoen, indien ik bij deze gelegenheid niet verklaarde, dat, wanneer woeste Indianen, brandstichtende en moordende langs onze pionier-tehuizen trokken, plunderende en scalpeerende wat en wie maar onder hun bereik kwam, het 't Mormoonsche volk was, waarheen mijne hulpelooze, doch heldhaftige ouders zich wendden om schuilplaats en bescherming.

En daarom, Mijnheer de President, zeg ik dat de Senator van Utah goed deed om deze laster, welke in zoo wijden kring de gemoederen vergiftigde, aan de kaak te stellen. Ik geloof dat het Amerikaansche volk ten slotte het Mormoonsche volk ten volle zal begrijpen. Hunne tempelen, scholen, velden, tehuizen, industrie, matigheid, hun zedelijkheid en vaderlandsliefde getuigen in meer welsprekender termen voor hen, dan de woorden van den Senator of mij in staat zijn te doen. Dan, nogmaals, beschouw hunne vertegenwoordigers in het Huis en in den Senaat. Geef acht op de hooge klas van de staats-ambtenaren, welke zij hier zenden. Ik eisch dat de Mormonen als een volk, als een godsdienst, zooals de Senator zeide, geoordeeld worden naar hunne vruchten; en *indien zij geoordeeld worden naar hunne vruchten, zal de uitspraak der wereld ten hunne gunste zijn.*

Het schijnt mij toe, dat in Amerika de tijd zoude verwelkomd moeten worden, wanneer de menschen niet meer zoude worden aangevallen vanwege hunne godsdienst of gebrek aan godsdienst. De mensch behoort niet langer te worden aangevallen of nagewezen omdat hij een persoonlijke opvatting heeft hoe den Meester te volgen. Amerika is opgebouwd geworden en één van de redenen, waarom de verhuizingen plaats hadden van de oude wereld naar deze kusten, was, dat onze voorvaderen eene plaats wenschten te vinden, waar zij vrije en sterke staten konden stichten, waar zulke onedele gevoelens als schijnheiligheid geen plaats zoude gegund worden.

Mijnheer de President, ik vergeet niet, dat het prachtige gebied van 'Arizona, een van de voornaamste Staten van deze Unie, in hoofdzaak ontstaan is door het brave werken van het Mormoonsche volk. Toen generaal Stephen Kearny, gedurende den oorlog met Mexico, nabij San Diego belegerd was en het scheen alsof de Mexicanen hem en zijn gansche leger gevangennemen en vernietigen zouden, was het 't Mormon-bataljon, dat de lange weg van Iowa tot Tucson in Arizona aflegde en op Mexicaansch gebied een domein in bezit nam, dat wij nu kennen als Gadsden Purchase en dat door ons Gouvernement is aangekocht geworden in 't jaar 1854. Toen de bevelvoerende officier, Luitenant-Colonel St. George Cooke, de Mexicaansche vlag heesch, liet hij een proclamatie bekend maken, — en ik wenschte dat de gewelddadige Duitschers, voor zij België aanrandden, dit document gelezen hadden. De luitenant-colonel, die op 1500 mijlen afstand van de beschaafde maatschappij, de stad Tucson innam, zeide in zijn manifest tot de Mexicaansche bevolking:

„Wij voeren geen oorlog tegen burgers. Wij maken alleen oorlog tegen de mannen in uniform. Persoonlijk eigendom zal onschendbaar zijn. Alle burgerlijke rechten zullen erkend worden. Zij, welke de wet zullen eerbiedigen en de orde niet verstoren, zullen beschermd worden.”

Het commando vertoefde daar eenige dagen om wat uit te rusten

en marcheerde daarna verder om Generaal Kearny ter hulp te snellen, die, zooals ik zeide, nabij San Diego belegerd en ingesloten was.

En zoo, Mijnheer de President, kan het Mormoonsche volk als pioniers, staat-opbouwers, staatsmannen, als industrieel en vaderlands-lievend volk, ja, in alle omstandigheden des levens, met gunstig gevolg vergeleken worden met hunne groote massa medeburgers. Dit zijn de gevoelens, waaraan ik hier uitdrukking wenschte te geven. Meer te zeggen acht ik onnoodig.

Door Senator Thomas, van Colorado.

Mr. Thomas. Mijnheer de President, ik ben geen, en was nooit een aanhanger van eenig kerkgenootschap, en indien ik nog zoolang zal mogen leven als ik reeds deed, wensch ik in dit opzicht niet te veranderen. Toen ik jong was maakte een gezegde van Gibbon grooten indruk op mij, n.l. „alle godsdiensten zijn voor het gewone volk even waar, voor den wijsgeer allen even valsch en voor den staatsman allen even dienstig” en de ondervinding van rijpere jaren heeft medegewerkt om dezen indruk nog te vergrooten. Ik was nimmer in staat de beginselen en leerstellingen van alle godsdienstige geloofsgenootschappen in overeenstemming te brengen met dien geest van vervolging en dweepzucht, welke zij tegenover elkander aankweeken en welke zoo menigmaal geleid heeft tot de verschrikkelijkste en vele volkeren omvattende oorlogen. Ik geloof in godsdienstige verdraagzaamheid, zonder eenig voorbehoud, tenzij dit vereischt wordt door de beginselen der moraliteit of van wet en orde. Voor het overige heb ik mij altijd verwijderd gehouden van vereenzelving met eenig geloof.

Totnogtoe heb ik nog nimmer gelegenheid gehad het „Mormoonsche” volk te verdedigen, omdat dit niet noodzakelijk scheen; doch ik kan de gelegenheid nu niet laten voorbijgaan, zonder op hun zedelijkheid en bruikbaarheid gewezen te hebben, niet alleen ten opzichte van hunne eigene gemeenschap, maar in deze moeilijke tijden als voorbeelden voor het gansche land.

Mijnheer de President, wanneer eerbied voor de wet een uitzondering is en geen regel, wanneer de verschillende krachten der maatschappij zoodanig in opstand zijn, dat het politieke gebouw op haar grondvesten schud, dan is het een verkwikking te weten dat de aanhangers van dit geloof ten allen tijde voorstanders en verdedigers waren van vrede en recht, van wet en orde. En hoe juist ook soms de kritiek was, welke op vorige instituties is uitgeoefend, toch blijft het een feit, bewezen door een halven eeuw van practijk, dat de gemeenschappen welke het Mormoonsche geloof belijden, onder de beste en hoogststaande voorbeelden van Amerikaansch burgerschap gerekend kunnen worden.

Gedurende den oorlog was er veel ontrouw in Amerika. Bijna geen staat was er vrij van. Tijdens den oorlog bemoeilijkte verzet tegen de detachering den goeden gang van zaken, en het uitdrukking geven aan verdraagzaamheid en vriendelijkheid voor den vijand was een van de meest gewone voorvallen. Doch gedurende die gansche kritieke periode, bij geen enkele gelegenheid die ik mij herinneren kan, faalde het volk van Utah, Mormonen of andersdenkenden, in het edelmoedig, getrouw en geestdriftig beantwoorden aan elken oproep van het Gouvernement, zoowel om soldaten als geld. In geen enkel geval faalde het volk. De bloem van het volk nam vrijwillig dienst

in onze legers en het bloed van zijn zonen heeft de grond gedrenkt van elk slagveld in Frankrijk.

Aan iedere leening droegen zij niet alleen hun deel bij, doch veel meer dan dat, en *in alle dingen waarbij goed burgerschap, aanhanke-lijkheid, trouw en liefde voor het land op den voorgrond traden, was dit volk onovertroffen*; en ik ben het aan hen verschuldigd, als vertegenwoordiger van een voor hen naburige staat, waarin vele leden van dit volk gevestigd zijn, die onder onze beste burgers gerekend worden, om te spreken zooals ik doe.

Wij hebben niet zooveel Mormonen in Colorado. Enkele jaren geleden vestigde zich een volksplanting in wat nu bekend is als San Luis Valley. Die volksplanting is gegroeid, ontwikkeld en voorspoedig geweest. Haar leden blijven bij de wet, zij zijn ijverig, werken hard, betalen hunne schulden en gehoorzamen en ondersteunen het gezag. Bolsjewisme, anarchisme en socialisme zijn onbekend in de dampkring van die gemeenschap. Zij kunnen geen wortel schieten in zulk een bodem.

Dit volk is daarom een van de hechtste steunpilaren van de sociale, economische en politieke stelsels van het land en zijn vertrek zou het geheele gebouw van ons sociaal, economisch en politiek leven in gevaar brengen. Met hun geloof ga ik niet meê; hun karakter en hunne handeling spreken echter ten hunne gunste en zijn van onberekenbaar voordeel voor het land.

Door Senator Henderson van Nevada.

Mr. Henderson. Mijnheer de President, ik wensch mijn goedkeuring te hechten aan alles wat gezegd is geworden door den Senator van Colorado (Mr. Thomas) wat betreft het „Mormoonsche” geloof. We hebben in Oostelijk Nevada een aantal Mormoonsche nederzettingen. Ik heb er eenige bezocht. Ik wensch te zeggen dat er geen betere burgers in het land zijn dan zij die tot dit geloof behooren. *Een gemeenschap, waarmede ik bekend ben en welke al langer dan 40 jaren bestaat, heeft nooit een gevangenis bezeten. Ik geloof dat dit ook het geval is met de anderen. Dit volk heeft nooit een gevangenis vannooide. Waar zij zich begeven, heerschen wet en orde, en spaarzaamheid en economie worden geleerd en in practijk gebracht.*

Mijnheer de President, het record der Mormonen, gedurende den oorlog, is zonder blaam. Hunne zonen waren onder de eersten welke teekenden en hun quantum was spoedig vol. Zij overteekenden hun aandeel in de Vrijheids-Leening. Hun vaderlandsliefde is van de hoogste graad en staat boven allen twijfel verheven.

Er kan veel in hun voordeel gezegd worden, Mijnheer de President, doch ik zal de Senaat niet langer ophouden, daar er Senators wachtende zijn om andere zaken te bespreken. Ik ben echter verheugd de gelegenheid te hebben om mijn afkeuring uit te spreken over de schandelijke laster, omtrent de Mormonen, waarop door Utah's Senator gewezen is geworden.

* * *

De volgende brief, geschreven door wijlen Mr. W. T. Stead, gedurende vele jaren uitgever van de *London Review of Reviews*, is interessant genoeg hem dezen tijd te lezen. Hij verscheen in de *London Daily Express*, van 28 April 1911 en was gedrukt in een kort geleden uitgegeven nummer van *Liahona*. Wij werden verzocht het wederom te plaatsen:

„Godsdienst vrijheid.

„Mijnheer, — Wilt u mij toestaan in uw kolommen een nadrukkelijk protest te plaatsen tegen den onheil-stichtenden en boosaardigen onzin, welke geschreven en besproken is als de anti-Mormoonsche kruistocht in dit land.

Wat is beschreven als „een groote onpartijdige en anti-Mormoonsche vergadering” wordt aangekondigd voor hedenavond in Halbarn Hall. Als het onderwerp van de vergadering slechts te verklaren, te weerleggen en af te breken was door redelijke argumenten of zich beroepen kon op wat zijn agitators beschouwen als Mormoonsche ketterij, zou er geen vraag zijn naar publiek protest. Doch het bekende onderwerp van de anti-Mormoonsche kruisvaarders is geen polemieek: het is vervolging.

De Deken van Manchester, Dr. Welldon, die de vergadering van hedenavond presideert, heeft verklaard: „Ik vind dat de Mormoonsche propaganda teniet gedaan moet worden in Engeland. Als de wet niet sterk genoeg is het te vernietigen, behoort zij versterkt te worden.”

Een andere kruisvaarder, de predikant Father Bernard Vaughan, niet tevreden met vervolging door de wet, wenscht een lynchwet. Van zijn lessenaar heeft hij verklaard, dat „de Mormonen bij den nek genomen moesten worden, over het eiland gesleept en in de zee geslingerd.” Ik protesteer tegen dit onmiskembare beroep op den hatelijken geest van godsdienstvervolging als een gewelddadigheid aan de grondbeginselen van godsdienstvrijheid, een gewelddadigheid, welke niet minder verfoeilijk is, omdat men zich verschuilt achter het huichelachtige en leugenachtige voorwendsel Engelsche meisjes te willen beschermen tegen het gelokt worden in polygamie. Het is een van de meest gewone listen van onverdraagzame religionisten, boosaardigde leugens te verzinnen om als dekmantel te dienen voor het vervolgen van hen die van geloof verschillen met de meerderheid. Zonder terug te gaan naar het Keizerlijk Rome, waar de laagste laster gebruikt werd om het volk tegen de Christenen op te hitsen, behoeven wij niet ver te gaan om uit te vinden hoe antisemitische wrok herleeft in de oude beschuldigingen, het bloedoffer, het meest gemakkelijke voorwendsel voor afgrijselijkheden, waarvan het menschedom rilt. Father Vaughan kan met succes opnieuw aanhalen hoe vaak de akelige verhalen van „De biechtstoel ontmaskerd”, en „Onthullingen van Maria Monk”, gebezigd zijn om Oranje-dweepers te rechtvaardigen in hun wraakzucht op Katholieke burenen. Niets zou gemakkelijker zijn dan de anti-Mormoonsche kruisvaart op te volgen door een veel meer populaire en gevaarlijke agitatie tegen de Roomsche-Katholieken, wier kloosterinstellingen zoo snel in ons midden vermeerderen en welke dikwijls de hartstochten en vooroordeelen van de Protestanten hebben opgewekt. De aanval op de Mormonen is bijna uitsluitend gebaseerd op de leugen, dat hun propaganda in dit land, een propaganda is ten gunste van polygamie en dat het hoofd-onderwerp der Mormoonsche zendingen is de onschuldige en de geen argwaan hebbende Engelsche meisjes in polygamie-huwelijken te lokken. Ik heb dit een leugen genoemd, omdat het een monsterachtig onwaar bericht is, hetwelk steeds en steeds weer wordt herhaald, nadat het tegendeel bewezen is. *Geen enkele der anti-Mormoonsche kruisvaarders is ooit in staat geweest, eenig geval aan te wijzen, dat ter eeniger tijd, in welke plaats ook binnen het*

koninkrijk, een Mormoonsche apostel, ouderling of zendingeling *oit getracht heeft, in publiek of in het geheim, iemand van 's konings onderdanen, hetzij man of vrouw, over te halen in polygamie-relaties te treden met wie ook hier of in Utah.* Het is in het tegendeel erkend door de vervolgers zelve, dat de Mormoonsche zendingelingen steeds en zelfs met alle nadruk verwerpen als een schaamteloze laster, de beweringen, dat zij propagandisten-zijn van polygamie. Geen enkele heeft gewaagd te beweren, dat een der Mormoonsche zendingelingen in ons midden een polygamist is. Hun vijanden beweren, dat zij volgens de schriftuur van de Heiligen der Laatste Dagen polygamisten moeten zijn, zooals de Oranje-gezinden steeds volhouden dat overeenkomstig de leer van Rome iedere Katholiek begeeren moet de vuren van Smithfield weer aan te steken.

Doch de Staat heeft niets te maken met uitlegging van den inhoud van het Boek van Mormon, of de bul's van vervolgende pausen. Indien de Mormonen beter zijn dan hun belijdenis, zouden wij zeker meer verheugd moeten zijn dan het Parlement en de lynchwet in te roepen om hen het land uit te jagen.

Zelfs als de Mormonen, gelijk de Mohammedanen en vele millioenen van 's konings trouwe onderdanen, geloofden in polygamie, dan is dit nog geen reden Amerikaansche burgers die dat geloof deelen, te berooven van het recht de vrijheden van dit land te genieten.

Maar het wordt beweerd dat de Mormonen jonge Engelsche meisjes naar Utah lokken voor onzedelijke doeleinden. Voor deze bewering is zelfs geen schaduw van bewijs. Indien iemand, Mormon of andersdenkende, schuldig was aan zulk een misdaad, laat dan de schuldige gestraft worden met de meeste strengheid der wet, nadat zijn misdaad bewezen is tot overtuiging van rechter en rechtbank. Maar na alles wat gezegd werd in de pers en van het spreekgestoelte, maanden geleden, *hebben de anti-Mormoonsche kruisvaarders volslagen gefaald om zelfs een enkel geval aan het licht te brengen van een Engelsch meisje, die in polygamie-relaties gelokt is hier of in Utah doore een Mormoonsch zendingeling.*

De geheele geschiedenis is een even monsterachtig verdistel als de leugens van Titus Oates. De onwaarheid dat duizenden van Engelsche meisjes verscheept zijn geworden naar Utah, ieder jaar, is duidelijk en ongeëvenaard laag. Verleden jaar verlieten 550 personen Engeland naar Utah, zestig van hen waren onder de 8 jaren. Van de rest waren velen getrouwd en onder de alleenstaande emigranten waren evenveel mannen als vrouwen.

De geheele zoogenoemde kruisvaart is een uitvloeisel van sectarische haat, opgewekt door journalisten, die in hun lust voor sensatie, geheel onverschillig schijnen voor het feit, dat het eenig duurzame resultaat van hun heldendaad zal zijn, dat het Mormoonsch geloof bekend gemaakt en verspreid wordt onder de massa's, die eerlijk spel liefhebben en die godsdienstvervolgung haïen en niet minder als het gebaseerd is op een leugen.

W. T. STEAD."

INHOUD.